

altenpflege.de Edition

Lühikursuse-raamatud hoolduskoolituseks - Rõhk vanurite hooldusel

Theo Ahrens

Hügieen ja nakkuskaitse eakate hoolduses

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Bibliograafilised andmed

Theo Ahrens – Lühielulugu

Theo Ahrens, sündinud 1979 Müncheni lähedal, on hooldusalade õpetaja ja pühendunud hooldushariduse edendaja. Pärast vabatahtlikku sotsiaalaastat haiglas läbis ta tervishoiu- ja haiglaõenduse koolituse ning kogus väärtuslikku töökogemust intensiivravi osakonnas. Ajendatuna soovist teadmisi edasi anda, õppis ta hooldusharidust ja alustas 2009. aastal õpetajana Münchenis erialakoolis. Theo on tuntud oma praktilise ja empaatilise õpetamismeetodi poolest, millega ta valmistab tulevase hooldustöötajaid ette nende nõudlikuks ametiks. Eraviisiliselt elab ta koos oma naise ja kahe lapsega Berliinis ning osaleb vabatahtlikult hoolduskoolituse paremate tingimuste loomisel.

See lühiraamat on koostatud tema tundide kava põhjal, kasutades tehisintellekti. Tölge toimus automaatselt.

Väljaandja älatespflege.de

Hind DE/AT: 3,90 €

CH: 5 Fr

Autoriõigus 2024 älatespflege.de

Tähelepanekuid ja parandusettepanekuid palun saata: team@altenpflege.de.

1/1-2412181530

Sisukord

1	Sissejuhatus	4
1.1	Selle lühikese õpiku eesmärgid	4
1.2	Hügieeni tähtsus eakate hoolduses	4
1.3	Hooldustöötajate roll nakkustõrjes	5
2	Hügieeni alused	6
2.1	Hügieeni määratlus ja eesmärgid	6
2.2	Hügieeni liigid	6
2.3	Õigusalsed alused hügieenis	7
2.4	Robert Kochi Instituudi (RKI) roll hügieeni ja nakkuskaitse valdkonnas	8
3	Mikrobioloogilised alused	9
3.1	Bakterid, viirused, seened ja parasiidid – omadused ja erinevused	9
3.2	Haigustekitajate ülekandeteed	10
3.3	Infektsioonikett	10
3.4	Erinevus infektsiooni, koloniseerimise ja saastumise vahel	11
4	Nakkushaigused eakate hoolduses	12
4.1	Gripiilmingud ja gripp	12
4.2	Noroviirused ja seedetrakti infektsioonid	12
4.3	Pneumoonia (kopsupõletik) ja ennetusmeetmed	13
4.4	MRSA, VRE ja multiresistentsed tekitajad	14
4.5	Tuberkuloos (TB) ja ennetusmeetmed	15
4.6	Covid-19 (SARS-CoV-2) – Spetsiifilised kaitsemeetmed ja vaktsineerimised	16
5	Hooldustöötajate isiklik hügieen	18
5.1	Isikliku hügieeni tähtsus	18
5.2	Käteküürimine	18
5.3	Isikukaitsevahendid (IKV) – Kaitseriietus, maskid, kindad, kaitseprillid	19
5.4	Nahahaiguste ennetamise ja nahahoolduse tähtsus hooldustöötajate seas	20
6	Käehügieen – Kõige olulisem meede nakkuskaitseks	22
6.1	Kätehügieeni tähtsus infektsioonide vältimisel	22
6.2	5 kätehügieeni hetke	22
6.3	Kätepesu vs. käte desinfitseerimine – erinevused ja kasutusalsad	23
6.4	Praktiline juhend käte desinfitseerimise korrektseks läbiviimiseks	24
7	Isikukaitsevahendite (IKV) kasutamine ja käsitsemine	26
7.1	Isikukaitsevahendite (IKV) määratlus ja tähendus	26
7.2	PSA liigid	26
7.3	Isikukaitsevahendite selga- ja äravõtmine	27
7.4	Isikukaitsevarustuse kõrvaldamine	28
8	Puhastamine, desinfitseerimine ja steriliseerimine	29
8.1	Erinevused puhastuse, desinfitseerimise ja steriliseerimise vahel	29
8.2	Desinfitseerimisprotseduurid	29
8.3	Sterilisatsiooniprotseduurid	30
8.4	Desinfektsioonivahendite kasutamine	31
9	Hügieenimeetmed igapäevases hooldustöös	32
9.1	Hügieenimeetmed keha hooldamisel	32
9.2	Hügieen haavade hoolduses	32
9.3	Hügieenimeetmed süstimise ja ravimite manustamise korral	33
9.4	Hügieenimeetmed söögi ja joogi pakkumisel	34
10	Ruumi- ja keskkonnahügieen hooldusasutustes	36
10.1	Keskkonnahügieeni tähtsus nakkuste ennetamisel	36
10.2	Puhastus- ja desinfitseerimisplaanid	36
10.3	Tekstiilide ja pesu käsitsemine	37
10.4	Jäätmekäitlus	38
11	Infektsioonide ennetamine eriliste hooldustoimingute puhul	39
11.1	Kusekateetriga patsientide käsitsemine	39
11.2	Hügieen enteralse ja parenteraalse toitumise korral	40
11.3	Hügieen eakate hoolduses nakkushaiguste korral	41
11.4	Meetmed kopsupõletike ennetamiseks	42
12	Isolatsioonimeetmed ja kaitseisolatsioon	44
12.1	Isolatsiooni näidustused	44
12.2	Isolatsiooni liigid	45
12.3	Isolatsiooni läbiviimine	45
12.4	Hooldustöötajate roll isolatsioonis	46
13	Dokumentatsioon ja aruandlus hügieeni valdkonnas	48
13.1	Dokumentatsiooni olulisus hügieeni valdkonnas	48
13.2	Desinfitseerimismeetmete dokumenteerimine	48
13.3	Teatamine nakkuspuhangutest	49
13.4	Aruandlus ja ülevaated hügieeniga seotud teabe kohta	50
14	Eetilised ja õiguslikud aspektid hügieeni ja nakkuskaitse valdkonnas	52
14.1	Elanike enesemääramisõigus ja sunnimeetmed hügieeni jaoks	52
14.2	Õiguslikud nõuded	52
14.3	Hoolduspersonali vastutus hügieeninõuete järgimisel	53
14.4	Tegelemine eetikaga seotud konfliktidega hügieeni ja nakkustõrje valdkonnas	54
15	Rollid ja vastutused hügieenikorralduses	56
15.1	Hügieeni eest vastutava isiku roll hooldusasutuses	56
15.2	Hooldustöötajate vastutus hügieenimeetmete rakendamise eest	56
15.3	Meeskonnatöö väärtus hügieenistandardite rakendamiseks	57
15.4	Koostöö väliste hügieenispetsialistidega	58
16	Koolitused ja täiendõpe hügieeni valdkonnas	59
16.1	Koolituse ja täiendõppe tähtsus hügieenimeetmetes	59
16.2	Hügieenikoolituste sisud	59
16.3	Koolituse formaadid	60
16.4	Koolituse tähtsus kvaliteedi tagamise raames	61
17	Juhtumiuuringud ja praktilised rakendused	62
17.1	Juhtumianalüüs: Kuidas toime tulla MRSA-ga elanikuga	62
17.2	Juhtumianalüüs: Meetmed noroviiruse puhangu korral hooldusasutuses	63
17.3	Juhtumianalüüs: Pindade desinfitseerimise läbiviimine pärast nakkusjuhtumit	64
17.4	Hoolduspraktika reflekteerimine juhtumite näidete põhjal	65

1 Sissejuhatus

1.1 Selle lühikese õpiku eesmärgid

See lühikursus peaks andma tulevastele hooldustöötajatele põhjalikke teadmisi hügieeni ja nakkuskaitse kohta ning seeläbi tõstma hoolduse kvaliteeti. See on suunatud praktilise arusaama arendamisele igapäevastest vajalikest hügieenimeetmetest ja nende olulisuse selgitamisele elanike ja hooldustöötajate jaoks.

See pakub nii teoreetilisi aluseid kui ka üksikasjalikke juhiseid rakendamiseks hoolduspäevas. Olulised teemad nagu isiklik hügieen, keskkonnahügieen, nakkuste ennetamine ja isikukaitsevahendite käsitlemine on esitatud praktilises kontekstis.

Lisaks suurendab õpik teadlikkust hügieenipraktika juriidilistest ja eetilistest aspektidest. Täiendav rõhuasetus on teadmiste edastamisel spetsiifiliste nakkushaiguste ja nende ennetamise kohta sihitud meetmete kaudu.

Hügieenivaldkonna koolitus- ja täiendõpe peaks tagama hoolduspersonali pideva arengu. Need teadmised toetavad hooldustöötajaid vastutustundlike otsuste tegemisel ning aktiivselt elanike tervise ja ohutuse parandamisel.

Lõppkokkuvõttes peaks raamat teenima usaldusväärse ressursina, et muuta tööalane igapäev elu turvalisemaks ja tõhusamaks ning parandada hoolduse kvaliteeti kõigis valdkondades

1.2 Hügieeni tähtsus eakate hoolduses

Hügieen mängib vanurite hoolduses kesksel rollil, kuna eakamad inimesed on oma nõrgema immuunsüsteemi tõttu infektsioonidele vastuvõtlikumad. Hooldusasutustes võib leida lai valik haigusetekitajaid, sealhulgas bakterid, viirused, seened ja parasiidid, mis suurendab puhangu riski.

Rangete hügieenimeetmete järgimine kaitseb mitte ainult elanikke, vaid ka hooldustöötajaid nakkushaiguste eest. Infektsioonid hooldusasutustes võivad põhjustada tõsiseid tagajärgi, nagu pikemad haiglaravil viibimised, suurenenud haigestumus ja halvemal juhul isegi suremus.

Tõhus nakkuskaitse algab hooldustöötajate isiklikust hügieenist ja hõlmab käte desinfitseerimise järjepidevat rakendamist ning isikukaitsevahendite kandmist. Olmehügieen, näiteks ruumide regulaarne puhastamine ja desinfitseerimine, on samuti otsustava tähtsusega haigusetekitajate allikate kõrvaldamiseks.

Hügieen ei ole mitte ainult ennetav meede, vaid aitab kaasa ka elanike heaolu ja elukvaliteedi edendamisele. See tagab, et elanikud saavad elada puhtas, turvalises ja väärikas keskkonnas.

Lisaks füüsilisele kaitsele tagab hügieen ka sotsiaalse turvalisuse. Elanikud ja nende lähedased tunnevad hügieenistandardite järgimise kaudu kindlust hoolduse kvaliteedi suhtes. Need standardid tugevdavad ka hooldustöötajate ametialaseid ja vastutustundlikkuse tundeid.

Kokkuvõttes aitab hügieeni tähtsus märkimisväärselt kaasa vanurite hoolduse turvalisusele ja kvaliteedile ning on asendamatu vahend kõigi hooldusasutuses osalejate tervise tagamiseks.

1.3 Hooldustöötajate roll nakkustõrjes

Hooldustöötajad on nakkuskaitse keskseks osaliseks. Nad vastutavad hügieenimeetmete rakendamise ja kontrolli eest igapäevases hooldustöös. Seejuures tegutsevad nad eeskujude ja kordajatena. Nende käitumine mõjutab kõigi hooldusasutuse töötajate hügieenipraktikat.

Igapäevane praktika algab kätehügieeni põhjaliku rakendamisega. Kätehügieeni viie momendi mõistmine ja rakendamine on väga oluline. Hooldustöötajad peavad tagama, et kaitseriietust kasutatakse ja hävitatakse õigesti. See vähendab potentsiaalselt ohtlike patogeenide levikut.

Hooldustöötajad vastutavad ka koolituste läbiviimise ja hügieenistandardite teadlikkuse tõstmise eest. Pideva täiendkoolituse kaudu säilitavad nad oma hügieeniteadmiste ajakohasuse. Nad peavad suutma tuvastada ohukohti ja vähendada nakkusohtu asjakohaste ennetusmeetmetega.

Hügieenimeetmete, nt desinfitseerimise tsüklite dokumenteerimine on hädavajalik, et tõendada standardite järgimist. Katkematu dokumentatsioon toetab ka nakkuspuhangute korral jälgitavust.

Hooldustöötajad on samuti otseses suhtluses hügieenivastutajatega ja teevad koostööd hügieenikontseptsioonide ja -juhiste väljatöötamisel. Nad panustavad hooldusotsuste tegemisse, tuues kaasa oma praktilised kogemused ja teadmised hooldustööst.

Lõpuks vastutavad hooldustöötajad otsustavalt selle eest, et elanikud ja lähedased mõistaksid hügieeni tähtsust. Nad jagavad teavet ja selgitavad, et ühiselt rakendada meetmeid nakkuste ennetamiseks. Elanike tervise kaitse on alati nende tegevuse keskmes.

2 Hügieeni alused

2.1 Hügieeni määratlus ja eesmärgid

Hügieen tähendab meetmeid haiguste, eriti nakkuste ennetamiseks. Keskendutakse haavatavate rühmade, nagu eakad, kaitsmisele, piirates haigustekitajate levikut. Eakate hoolduses on hügieenimeetmed olulised mitte ainult elanike tervise, vaid ka hoolduspersonaliga jaoks.

Hügieeni peamised eesmärgid on puhtuse tagamine ja nakkushaiguste ennetamine. Sihtotstarbeliste meetmete abil vähendatakse haigustekitajate ülekandmise riski. See hõlmab isikliku hügieeni standardite järgimist, kaitsevarustuse kasutamist ning pindade ja esemete korrektset puhastamist ja desinfitseerimist.

Hügieen järgib ennetavaid ja reageerivaid lähenemisi: Ennetavalt tuleb hügieenimeetmete pideva rakendamise abil vältida puhanguid. Reageerivalt hõlmab hügieen nakkuste esinemisel nende ohjeldamist ja ravi. Pikaajaline optimaalne hügieen parandab vanemate inimeste elukvaliteeti ja vähendab personaliga haigestumist.

Eakate hoolduses on spetsiifiliste hügieenistandardite järgimine määrava tähtsusega. Need standardid kaitsevad mitte ainult igapäevaste nakkuste, vaid ka tõsiste, nagu multiresistentsete haigustekitajate põhjustatud, vastu. Lisaks nendele meetmetele on hädavajalik hoolduspersonaliga teavitamine ja koolitamine, et tagada tõhusad ja ajakohased hügieenimeetmed ning neid pidevalt kohandada.

2.2 Hügieeni liigid

Hügieen hõlmab erinevaid valdkondi, mis nõuavad spetsiifilisi meetmeid. Eakate hoolduses on isiklik, sotsiaalne, institutsionaalne ja keskkonnahügieen keske tähtsusega.

Isiklik hügieen keskendub hooldajate ja elanike enesehooldusele ja puhtusele. See hõlmab regulaarset kätehügieeni, hoolikat kehahooldust ja isikukaitsevahendite kasutamist. Need meetmed kaitsevad nii hooldustöötajad kui ka elanikud haigustekitajate ülekandumise eest.

Sotsiaalne hügieen puudutab kooselu ja suhtlust hooldusasutuses. See edendab meetmeid, mis kaitsevad tervist kogukondades, näiteks nakkushaiguste korral läheduse vältimine ja köhimis- või aevastamisetiketi järgimine. Teabekampaaniad ja koolitused tugevdavad nende meetmete mõistmist ja aktsepteerimist.

Institutsionaalne hügieen viitab hooldusasutuste süsteemsetele meetmetele. See hõlmab hügieenisuuniste väljatöötamist ja nende elluviimise jälgimist, mis peavad olema regulaarselt ajakohastatud. Siia kuuluvad puhastamis- ja desinfitseerimisplaanid, töötajate koolitamine ja hügieenistandardite järgimise kontrollimine.

Keskkonnahügieen keskendub hooldusasutuste füüsilise keskkonna puhtusele ja hooldusele. See hõlmab pindade ja seadmete regulaarset puhastamist ja desinfitseerimist ning jäätmete õiget kõrvaldamist. Hästi hooldatud füüsiline keskkond vähendab haigusetekiitajate levikut ja loob turvalise keskkonna nii elanikele kui ka hoolduspersonalile.

Need erinevad hügieenitüübid on omavahel seotud ja nende tõhusaks rakendamiseks on vaja terviklikku lähenemist. Ainult koordineeritud rakendamise kaudu saavad nad parimal viisil panustada nakkuste ennetamisse ja kõikide vanurite hoolduses osalejate kaitsmisesse.

2.3 Õigusalased alused hügieenis

Infektsioonikaitse seadus (IfSG) on aluseks kõigile hügieenimeetmetele vanurite hoolduses. Selle eesmärk on vältida inimeste nakkushaigusi ja takistada nende levikut. Hooldusasutuste jaoks on eriti oluline § 36 IfSG, mis esitab spetsiifilised nõudmised ühisasutustele, et tagada piisav hügieenitase.

Maade hügieeni määruised täpsustavad IfSG üldisi juhiseid. Need maamääruised kehtestavad üksikasjalikult meetmed hooldusasutuste hügieeni tagamiseks. Need kohustavad asutusi koostama hügieeniplaani, mis hõlmab meetmeid nakkusennetuseks ja nakkuste haldamiseks. Hügieeniplaani tuleb regulaarselt üle vaadata ja kohandada vastavalt uusimale teaduslikule standardile.

Hooldustöötajad on kohustatud rakendama IfSGs ja hügieenimäärustes sätestatud standardeid. See hõlmab ka regulaarsetel koolitustel ja täiendõppes osalemist, et olla kursis kehtivate hügieeniga seotud arengute ja meetmetega. Asutused peavad tagama, et kõik töötajad on kehtivatest hügieenijuhistest täielikult informeeritud ja rakendavad neid praktikas.

Lisaks näevad õiguslikud alused ette, et uute elanike vastuvõtmisel peavad toimuma täpsed hügieeninekid, et tagada individuaalselt vajalikud nakkuskaitsemeetmed. Teatamiskohustusega infektsiooni ilmnemisel on kohustuslik kohene teade terviseametile, et võimaldada kiiret potentsiaalsete puhangute tõkestamist.

Seadusjärgsete hügieenistandardite mittetäitmine võib põhjustada õiguslikke tagajärgi. IfSG või hügieenimääruste rikkumised menetletakse väärteona ja neid võidakse karistada rahatrahviga. Seetõttu on õiguslaste nõuete täpne tundmine iga hooldustöötaja jaoks vältimatu.

2.4 Robert Kochi Instituudi (RKI) roll hügieeni ja nakkuskaitse valdkonnas

Robert Kochi Instituut (RKI) mängib keskset rolli hügieeni ja nakkuskaitse valdkonnas eakate hoolduses. Saksamaa föderaalvalitsuse keskse asutusena haiguste seire ja ennetamise alal töötab RKI välja soovitusi ja suuniseid, et kontrollida ja vähendada nakkushaiguste levikut.

Üks RKI peamisi ülesandeid on hügieenijuhiste väljatöötamine ja ajakohastamine. Need juhised põhinevad praegustel teaduslikel teadmistel ja toimivad alusena hooldusasutuste hügieeniplaanide koostamiseks. Need käsitlevad erinevaid nakkuskaitse aspekte, sealhulgas kätehügieeni, desinfitseerimismeetmeid ja isikukaitsevahenditega ümberkäimist.

Seirevaldkonnas jälgib RKI nakkushaiguste epidemioloogilist olukorda. See toimub asjakohaste andmete kogumise, analüüsimise ja hindamise kaudu. Nendest saadud teadmised aitavad tuvastada praegusi nakkusohtusid ning võimaldavad rakendada sihipäraseid meetmeid, et takistada haigusetekitajate levikut hooldustegevuses.

RKI teeb tihedat koostööd terviseametite ja teiste avalike tervishoiuteenistustega, et kiiresti tuvastada ja piirata haiguspuhanguid. Kui hooldusasutuses esineb teatamiskohustuslik nakkushaigus, pakub RKI erialateadmisi ja tuge tõhusate kontrollimeetmete rakendamiseks.

RKI koolitused ja infomaterjalid on hooldustöötajatele olulised ressursid. Need materjalid sensibiliseerivad olemasolevate riskide suhtes ja annavad praktilisi tegevussoovitusi. Need aitavad kaasa hoolduspersonali pidevale täiendõppele ja toetavad hügieenimeetmete igapäevast korrektset rakendamist.

Lisaks edendab RKI uurimistööd nakkuskaitse ja hügieeni valdkonnas. Teaduslike uuringute kaudu saadakse uusi teadmisi, mis aitavad parandada hügieenistandardeid. Need uurimistulemused lisatakse RKI soovitusesse ja tagavad, et meetmed põhinevad teaduse uusimal tasemel.

Kokkuvõttes tagab RKI, et hooldusasutustel on vajalikud teave ja vahendid tõhusa nakkusennetuse tagamiseks. See toimib olulise liidesena teaduse, tervisepoliitika ja hooldustöö praktika vahel, et kaitsta pikaajaliselt nii elanike kui ka hooldustöötajate tervist.

3 Mikrobioloogilised alused

3.1 Bakterid, viirused, seened ja parasiidid – omadused ja erinevused

Bakterid on üherakulised mikroorganismid, mis on prokarüootsed, see tähendab, et neil puudub rakutuum. Nad paljunevad raku jagunemise teel ja suudavad iseseisvalt ellu jääda ja kasvada. Paljud bakterid on kahjutud või kasulikud, kuid mõned võivad haigusi põhjustada. Antibiootikumid võivad olla tõhusad bakteriaalsete infektsioonide korral, blokeerides kasvu või hävitades baktereid.

Viirused on palju väiksemad kui bakterid ja koosnevad geneetilisest materjalist, kas DNA või RNA, mis on ümbritsetud valgukestaga. Nad on kohustuslikud parasiidid, see tähendab, et nad vajavad paljunemiseks peremeesrakku. Viirused tungivad rakkudesse ja kasutavad rakulist masinavärki enda paljundamiseks, sageli peremeesraku arvelt. Viirusevastased ravimid eksisteerivad, kuid nende arendamine on keerulisem kui antibiootikumide puhul.

Seened on eukarüootsed organismid, mis võivad olla nii üherakulised nagu pärmseen kui ka mitmerakulised nagu hallitusseened. Neil on rakutuum ja nad paljunevad eoste moodustumise või pungumise kaudu. Seened võivad põhjustada nii oportunistlikke infektsioone immuunpuudulikkusega isikutel kui ka pindmisi infektsioone nagu naha- ja küüneseen. Raviks kasutatakse antimükootikume.

Parasiidid on organismid, kes elavad peremehe arvelt ja võivad olla üherakulised nagu algloomad või mitmerakulised organismid nagu ussid. Nad sihivad sageli inimese organismi, et saada toitaineid, mis võib põhjustada haigusi. Parasiitnakkuste raviks kasutatakse sageli antiparasitaarseid aineid, mis on spetsiaalselt kohandatud parasiidiliigile.

Olulised erinevused seisnevad erinevate haigustekitajate rakustruktuuris, paljunemises ja ravivõimalustes. Bakterid on keerulisemad ja omavad struktuure nagu rakuseinad; viirused on lihtsamad ja vajavad peremeest; seened ja parasiidid on mitmetikeerulised eukarüootid, millel on spetsiifilised elutsüklid ja kaitsemehhanismid. Teadmine nende erinevuste kohta määrab strateegiad, kuidas vältida ja ravida infektsioone vanurite hoolduses ning on oluline tõhusaks nakkuskaitseks.

3.2 Haigustekitajate ülekandeteed

Haigustekitajad võivad levida mitmel viisil. Põhimõtteliselt eristatakse otseseid ja kaudseid levikuteid

Otsene ülekandumine toimub nakatunud indiviidilt otse teisele. Näited selle kohta on:

- **Kontaktülekanne:** Infektsioonid, mis tulenevad puudutamisest või nahakontaktist, nagu herpes simplex või sügelised.
- **Piisknakkus:** Köhimise, aevastamise või rääkimise tõttu satuvad tekitajad süljepiiskade kaudu teiste inimeste limaskestadele, nagu gripi või Covid-19 puhul.

Kaudne ülekandumine toimub saastunud vahendajate kaudu:

- **Fomiidid:** Objektid või pinnad, mis on kokkupuutunud nakkusliku materjaliga, võivad tekitajaid edasi anda. Tüüpilised näited on ukselingid või voodipesu.
- **Vektorid:** Putukad või loomad, kes kannavad tekitajaid ühelt peremehelt teisele. Näide on malaria ülekandumine sääskede kaudu.

Aerosoolid mängivad erilist rolli levikus. Need on peened osakesed, mis võivad pikka aega õhus hõljuda ja suuremate vahemaade taha kanduda. See on asjakohane selliste haiguste puhul nagu tuberkuloos või leetrid. Nende levikuteede mõistmine on oluline tõhusate hügieenimeetmete väljatöötamiseks eakate hooldamisel, et ennetada nakkusi ja kaitsta elanike ja hoolduspersonali tervist.

3.3 Infektsioonikett

Infektsiooniahelad kirjeldavad haigustekitaja teekonda allikast kaudu ülekandete vastuvõtjani. Infektsioonide vältimiseks tuleb katkestada vähemalt üks lüli selles ahelas

Infektsiooniallika all mõeldakse seda kohta, kust tekitaja pärineb. Need võivad olla nakatunud inimesed, loomad või saastunud esemed ja materjalid. Lihtsad näited on nakatunud elanikud hooldusasutustes või saastunud meditsiinilised seadmed

Ülekandeteed on rada, mida mööda tekitaja levib infektsiooniallikast vastuvõtjani. On olemas otsesed ülekanneviisid, nagu näiteks otsene kontakt ühe elaniku hooldamisel, ning kaudsed ülekanneviisid saastunud esemete või õhu kaudu, näiteks aerosoolide kaudu

Vastuvõtja on isik, keda saab nakatada. Hooldusasutustes on peamiseks vastuvõtjateks elanikud, kelle immuunsüsteem on sageli vanuse või eelnevate haiguste tõttu nõrgenenud, mistõttu on nad nakkustele eriti vastuvõtlikud. Tõhusad hügieenimeetmed eakate hooldamisel on suunatud infektsiooniahela katkestamisele. Olulised on meetmed nagu pindade desinfitseerimine, kätehügieeni järgimine ja isikukaitsevahendite kasutamine. Samuti aitavad ahela katkestamisele kaasa hooldustöötajate koolitused vajalike meetmete äratundmiseks ja rakendamiseks, vähendades sellega infektsioonide leviku riski. Iga strateegiline sekkumine, mis on suunatud spetsiifiliselt infektsiooni allika neutraliseerimisele, ülekandeteede häirimisele või vastuvõtja kaitsmisele, vähendab oluliselt nakkuse leviku tõenäosust

7 See on ainult eelvaade

Täielikku raamatut saab <https://www.altenpflege.de> registreeritud kasutajatele. Registreerimine ja kasutamine on tasuta. Need, kes ei soovi registreeruda, võivad saata 2. lehel nimetatud summa PayPali kaudu aadressile buchhaltung@factsoft.de, märkides nii raamatu pealkirja kui ka e-posti aadressi. Seejärel saadetakse neile PDF e-postiga.

Lisaks tasuta juurdepääsule lühikursuse raamatutele võimaldab registreerimine [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) lehel otse töökohtadele kandideerida. Samuti saate ise tasuta töökohakuulutuse postitada. Olge ka teie osa [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) kogukonnast.